

ഹബ്ബ് ജാഹ് കൊണ്ടുള്ള തവസ്സൂൽ

അബൂയാസിൻ അഹ്സനി ചെറുശ്ശാല

ഫഖ് കൊണ്ടുള്ള തവസ്സൂൽ അബൂ ഹനീഫ ഇമാമിന്റെ നിലപാട്

അബൂ യാസീൻ അഹ്സനി ചെറുശ്ശോല

Click to follow us:

ഉള്ളടക്കം

1. തവസ്സൂലിന്റെ ചരിത്രവും പ്രമാണവും
2. ഇമാം അബൂഹനീഫ(റ) എതിർക്കുകയോ!?
3. ഹനഫി പണ്ഡിതർ വിശദീകരിക്കുന്നു.
4. ഇമാം അബൂ ഹനീഫ(റ) തവസ്സൂൽ ചെയ്യുന്നു
5. നബി(സ)യും സ്വഹാബത്തും തേടുന്നു

തവസ്സൂലിന്റെ ചരിത്രവും പ്രമാണവും

മഹാനായ തിരുനബി(സ്വ)യെ കൊണ്ടും മറ്റു അന്വിയാ, ഔലിയാ, സ്വാലിഹുകളെ കൊണ്ടും തവസ്സൂൽ ചെയ്യലും ആ മഹത്തുക്കളോട് സഹായത്തേട്ട് നടത്തുകയെന്നതും സയ്യിദു നാ ആദം നബി(അ)ന്റെ കാലംതൊട്ട് തുടങ്ങിയതാണെന്ന് ഏവർക്കും അറിയാവുന്ന യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. ഇക്കാര്യം ലോകത്ത് കഴിഞ്ഞുപോയ പൂർവ്വികരായ ഇമാമുകൾ അവരുടെ കിതാബുകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയതായി നമുക്ക് കാണാവുന്നതാണ്. ഹിജ്റ:734.ൽ വഹാത്തായ മാലിക്കീ മദ്ഹബിലെ പ്രമുഖ ഇമാമുകളിൽപ്പെട്ട ഇമാം താജുദ്ദീൻ അൽഫാക്കിഹാ നീ(റ) പറയുന്നത് നമുക്കിങ്ങനെ വായിക്കാം.

إِعْلَمَنَّ أَوَّلَ مَنْ اسْتَغَاثَ بِنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ، أَبُونَا آدَمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَذَكَرَ شَيْخُ الْإِسْلَامِ وَالْمُسْلِمِينَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ مُحَمَّدُ الشَّهِيرُ بِابْنِ النُّعْمَانِ بِسَنَدِهِ فِي كِتَابِهِ: [مِصْبَاحُ الظَّلَامِ فِي الْمُسْتَغِيثِينَ بِخَيْرِ الْأَنَامِ]-الخ. (الْفَجْرُ الْمُنِيرُ فِي الصَّلَاةِ عَلَى الْبَشِيرِ النَّذِيرِ:ص) لِلْفَاكِهَانِي-734هـ، وَ(مِصْبَاحُ الظَّلَامِ فِي الْمُسْتَغِيثِينَ بِخَيْرِ الْأَنَامِ:ص/26-29) لِلْمَرَاكِشِيِّ-683هـ

'നീ ഉറപ്പിച്ചു മനസ്സിലാക്കണം. നിശ്ചയം ലോകത്ത് ആദ്യമായി മഹാനായ നബി (സ്വ)യെ കൊണ്ട് സഹായത്തേട്ട് നടത്തിയത് നമ്മുടെ ആദ്യപിതാവായ ആദംനബി(അ) ആണ്.

ഇക്കാര്യം മാലിക്കീ മദ്ഹബിലെ തന്നെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഇമാമു കളിൽ ഒരാളായ ഹിജ്റ:683.ൽ വഹാത്തായ അബൂ അബ്ബി ള്ലാഹി മുഹമ്മദ് ബ്നുനുഅ്മാൻ അൽമറാക്കിശീ(റ) തനിക്ക് ലഭിച്ച പരമ്പരയോടുകൂടി (മിസ്വബാഹു ള്ളലാമി ഫിൽമു സ്തഗീസീന ബിഖൈരിൽഅനാം) എന്ന കിത്താബിൽ വ്യക്ത മാക്കിയിട്ടുണ്ട്' (അൽഫജ്റു ത്മുനീർ ഫിസ്സലാത്തി അലൽ ബശീരിനദീർ:പേജ്/263)ലും ഇമാംമറാക്കിശീ(റ) തന്റെ (മിസ്വ ബാഹു ള്ളലാമി ഫിൽ മുസ്ത്തഗീസീന ബിഖൈരിൽ അനാം:പേജ്/26-29) കളിലും പഠിപ്പിക്കുന്നതായി കാണാം.

ആദം നബി(അ)മുതൽ ആരംഭം കുറിച്ച തവസ്സൂലും ഇസ്ലി ഗാസയും കാലകാലങ്ങളായി ലോക മുസ്ലിംകൾ വിശിഷ്ട മുൻകഴിഞ്ഞുപോയ ലക്ഷക്കണക്കിനു ഹദീസുകൾ മന പ്പാമുള്ള മുഹദീസുകളും കർമ്മശാസ്ത്ര ഇമാമുകളും മറ്റു മുഴുവൻ ഇമാമുകളും അനുവർത്തിച്ചു ആചരിച്ചു വരുന്ന ലോകമുസ്ലിം പണ്ഡിതരുടെ ഏകവണ്ഡമായ തീരുമാന മനുസരിച്ച് സ്ഥിരപ്പെട്ട ഒരു കർമ്മമാണ്. ഇതിനെതിരിൽ ലോകത്താദ്യമായി ശബ്ദമുയർന്നത് ഹിജ്റവർഷം എട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലാണ് അതായത് ഹിജ്റ:661ൽ ജനിച്ച് 728.ൽ മരണപ്പെട്ട ഇബ്നു തൈമിയ്യ എന്ന പണ്ഡിതനാണത്. ഇക്കാ ര്യം തന്റെ സമകാലികനും ഹാഫിളും മുഫസ്സിറും ഫഖീഹും ഖാളിൽഖുളാത്തും ആ കാലത്തുള്ള സമുദ്രസമാന വിജ്ഞാ നത്തിനുമധ്യമായിരുന്ന ഹിജ്റ:756.ൽ വഹാത്തായ മഹാനാ യ ഇമാം തഖിയ്യുദ്ദീൻ അസ്സുബ്ക്കീ(റ)പറയുന്നതായി കാണാം അതിങ്ങനെ വായിക്കാം.

إِعْلَمْ: أَنَّهُ يَجُوزُ وَيَحْسُنُ التَّوَسُّلُ وَالِاسْتِغَاثَةُ وَالتَّشْفُعُ بِالنَّبِيِّ، إِلَى رَبِّهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى. وَجَوَازُ ذَلِكَ وَحُسْنُهُ مِنَ الْأُمُورِ الْمَعْلُومَةِ لِكُلِّ ذِي دِينٍ، الْمَعْرُوفَةِ مِنْ فِعْلِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ، وَسِيرِ السَّلَفِ الصَّالِحِينَ وَالْعُلَمَاءِ وَالْعَوَامِّ مِنَ الْمُسْلِمِينَ. وَلَمْ يُنْكَرْ أَحَدٌ ذَلِكَ مِنْ أَهْلِ الْأَذْيَانِ وَلَا سَمِعَ بِهِ فِي زَمَنِ مِنَ الْأَزْمَانِ حَتَّى جَاءَ ابْنُ تَيْمِيَّةَ، فَتَكَلَّمَ

فِي ذَلِكَ بَكْلَامٍ يُلَبِّسُ فِيهِ عَلَى الضُّعَفَاءِ الْأَغْمَارِ، وَابْتَدَعَ مَا لَمْ يُسْبَقْ إِلَيْهِ فِي سَائِرِ الْأَعْصَارِ. (شِفَاءُ السَّقَامِ فِي زِيَارَةِ خَيْرِ الْأَنَامِ: ص /) لِلْسُّبُكِيِّ-756 هـ

“നീ ഉറപ്പിച്ചു മനസ്സിലാക്കണം! നിശ്ചയം നബി(സ)യെ കൊണ്ട് ഇടത്തേട്ട് നടത്തലും അവിടുത്തോട് സഹായത്തേട്ട് (ഇസ്തിഗാസ) നടത്തലും നബി(സ)യെകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിലേക്ക് ശുപാർശതേടലുമൊക്കെ അനുവദനീയവും നല്ലകാര്യവുമാണ്. അത് നല്ലകാര്യവും അനുവദനീയവുമാണെന്ന വസ്തുത ദീനറിയുന്ന എല്ലാവർക്കും അറിയപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളിൽ പെട്ടതുമാണ്. അമ്പിയാ മുർസലുകളുടേയും സലഫുസ്സാലിഹുകളുടേയും പണ്ഡിതന്മാരുടേയും മുസ്ലിംകളിൽപെട്ട സാധാരണക്കാരുടെ പോലും പ്രവർത്തിയിൽ അറിയപ്പെട്ടതുമാണ്. ഇസ്ലാമിനെ കുറിച്ച് അറിവുള്ള ഒരാളും തവസ്സൂലിനെയും ഇസ്തിഗാസയേയും നിഷേധിച്ചിട്ടില്ല. ഇബ്നുതൈമിയ്ക്കു വരുന്നത് വരെ അങ്ങിനെയൊരു സംസാരം തന്നെ കേൾക്കുക പോലും ചെയ്തിട്ടില്ല. ഇബ്നുതൈമിയ്ക്കു അതേകുറിച്ച് പുതിയ വാദവുമായി വന്നു ദുർബലരായ ആളുകളുടെ മനസ്സിൽ സംശയം ജനിപ്പിക്കുകയും മുൻകാലങ്ങളിലൊന്നും കേൾക്കാത്ത ഒരുവാദവുമായി രംഗപ്രവേശനം ചെയ്യുകയുമാണുണ്ടായത്.”
(ശിഹാഉസ്സുഖാം ഫീ സിയാറതി ഖൈരിൽ അനാം: 293)

ഇബ്നു തൈമിയ്ക്കു ശേഷം അദ്ധേഹത്തിന്റെ ഈ ആശയം പേറിയ ചുരുക്കം ചിലർ തവസ്സൂൽ ഇസ്തിഗാസയെ വിമർശിക്കുകയും അതിനെതിരിൽ ശബ്ദമുയർത്തുകയുമുണ്ടായെങ്കിലും സമകാലികരായ ഇമാം തഖിയുദ്ദീൻ അസ്സുബ്ക്വീ(റ), ഇമാം ബദ്റുദ്ദീൻ ഇസ്സുബ്നു ജമാഅ(റ), അൽഖാളീ മുഹമ്മദ് ബിൻ അൽഹരീരീ അൽ അൻസ്യാരീ അൽഹനഫീ(റ) അശ്ശൈഖ് അഹ്മദ് ബിൻ യഹ്യാ അൽമഅ്റൂഫി ഇബ്നു ജഹ്ബൽ(റ), ഖാളീ ഖുളാത്ത് ഇമാം അബൂ അബ്ദില്ലാഹി മുഹമ്മദ് ബ്നു മുസല്ലം ഇബ്നുമാലിക് അസ്സാലിഹീ(റ),

അൽമുഹദിസ് അൽ ഫഖീഹ് അലിയ്യൂ ബ്നു മുഹമ്മദ് അൽ ബാജീ അശ്ശാഫിഹു(റ), അൽഫഖീഹ് മുഹമ്മദ് ബ്നു അലീ അൽ മാസിനീ അദിമുഖീ(റ), അൽഫഖീഹ് അൽമുഹദിസ് ജലാലുദ്ദീൻ അൽഖസ്വീനീ അശ്ശാഫിഹു(റ), ഇമാം സ്വഹിയ്യുദ്ദീൻ അൽഹിനീ(റ) ഇമാം ഖാളിൽഖുളാത്ത് ഇബ്നുസ്സം ലക്കാനീ(റ) ഇമാം ഇബ്നു അൽമുഅല്ലിം അൽഖുറശീ(റ) തുടങ്ങിയ മഹാനാരായ ഇമാമുകളുടെയും മറ്റു നിരവധി ഇമാമുകളുടേയും പ്രധിരോധത്തിനു മുന്നിൽ ഇബ്നുതൈമിയ്യക്ക് പിടിച്ചു നിൽക്കാൻ സാധിച്ചില്ലെന്നതാണു സത്യം, എത്രത്തോളം ഇബ്നു തൈമിയ്യയുടെ പ്രധാനശിഷ്യനാരായ ഹാഫിദ് ഇബ്നുകസീർ(റ) ഇമാം സ്വലാഹുദ്ദീൻ അസ്സഫദീ(റ) ഇമാം ഇബ്നു ഫദ്ലില്ലാഹ് അൽഉമരീ(റ) തുടങ്ങിയവരെ പോലുള്ള തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ പോലും ഈ വിഷയത്തിൽ തന്റെ കൂടെ നിർത്താൻ ഇബ്നുതൈമിയ്യക്ക് സാധിച്ചില്ലെന്നതും ശ്രദ്ധേയമാണ്.

പിന്നെ ഇബ്നു തൈമിയ്യയുടെ ഈ വാദം ഏറ്റുപിടിച്ച് നൂറ്റാണ്ടുകൾക്ക് ശേഷം ഹിജ്റ:1115. ജനിച്ച് 1206 ൽ മരണപ്പെട്ട നജ്ദുകാരനായ ഇബ്നു അബ്ദിൽ വഹാബാണ് തവസ്സൂൽ ഇസ്ലിഗാസക്കെതിരിൽ രംഗപ്രവേശനം ചെയ്തത്. അദ്ദേഹം പുതിയൊരു പ്രസ്ഥനവുമായി വന്ന് അക്കാലമത്രെയും ജീവിച്ചിരുന്ന മുസ്ലിംകളെ ഇസ്ലാമിന്റെ ബൗണ്ടറിയിൽ നിന്ന് പുറത്തേക്കെറിയുകയും ധാരാളം പണ്ഡിതന്മാരെയും സാധാരണക്കാരെയും അറുകുല നടത്തുകയും ചെയ്യുകയാണുണ്ടായത്, ത്വാഇഫിൽ മാത്രം പണ്ഡിതന്മാരും സാദാത്തുക്കളും കുട്ടികളും സ്ത്രീകളുമടങ്ങുന്ന എഴുപതിനായിരം ആളുകളെ ഇബ്നു അബ്ദിൽ വഹാബിന്റെ സൈന്യം കൊന്നൊടുക്കിയിരുന്നുവെന്ന് ചരിത്ര പണ്ഡിതന്മാർ അവരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വ്യക്തമാക്കിയതായി കാണാം.

ഈ ഇബ്നു അബ്ബിൽ വഹാബിന്റെ ആശയങ്ങളും ആദർശങ്ങളും അംഗീകരിച്ചു ജീവിക്കുന്ന ലോകത്തുള്ള അഞ്ച് ശതമാനം വരുന്ന ആളുകൾ മാത്രമാണ് തവസ്സൂൽ ഇസ്തിഗാസയെ വിമർശിക്കുകയും അത് ശിർക്കാണെന്ന് പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്. അവരെ പിൻതുടർന്ന് ഇന്ന് സലഫികളെന്നും അഹ്ലേഹദീസ് എന്നും ഇസ്ലാഹികളെന്നും നമ്മുടെ കേരളത്തിൽ മുജാഹിദ് പ്രസ്ഥാനമെന്നുമൊക്കെയുള്ള പേരുകളിൽ അറിയപ്പെടുന്ന അല്പം ചിലരും സുന്നീ ആദർശങ്ങൾക്കെതിരിലും തവസ്സൂൽ ഇസ്തിഗാസക്കെതിരിലും രംഗത്ത് വരികയും തൊണ്ണൂറ്റി അഞ്ച് ശതമാനം വരുന്ന മുസ്ലിംകളെ ഇസ്ലാമിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കാൻ പണിയെടുത്തു കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇമാം അബൂഹനീഫ(റ) തവസ്സൂലിനെ എതിർക്കുകയോ!?

ഇമാമുകളുടെ കിത്താബുകളിൽ നിന്ന് ഉദ്ധരണികൾ അടർത്തിയെടുത്ത് അവരുദ്ധേശിക്കാത്ത അർത്ഥകല്പനകൾ നൽകി തെറ്റുദ്ധരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് വഹാബിസത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ അജണ്ഡയാണ്. അക്കാര്യത്തിൽ മുജാഹിദ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ മറുപുറമായ ജമാഅത്തേ ഇസ്ലാമിയും ഒട്ടും പിറകിലല്ല. ഇത്തരത്തിൽ തെറ്റുദ്ധരിപ്പിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമാണ് മഹാനായ ഇമാമുൽ അഅ്ളം അബൂഹനീഫ(റ) മഹാത്മാരായ അമ്പിയാ മുർസലുകളുടെ ഹബ്ബ് (മഹത്വം) കൊണ്ടുള്ള തവസ്സൂലിന് എതിരാണെന്നും അങ്ങിനെചെയ്താൽ വിരോധി ക്ഷപ്പെട്ടതാണെന്ന് അവിടുന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നും മുള്ള കളവുകൾ. അതിനായി അവർ ഹനഫീ മദ്ഹബിലെ ഇമാമുകളുടെ കിത്താബുകളിൽ നിന്ന് ഒരു ഉദ്ധരണിയും കൊണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ എന്താണ് തവസ്സൂൽ ഇസ്തിഗ്നാസ വിഷയത്തിൽ ഇമാം അബൂഹനീഫ(റ)യുടെ നിലപാട്, മഹാനെ തൊട്ട് ഉദ്ധരിക്കപ്പെടുന്ന ഉദ്ധരണികൊണ്ട് ഉദ്ധേശിക്കപ്പെടുന്നത് എന്താണ് എന്നൊക്കെ നമുക്കൊന്ന് പരിശോധിക്കാം.

മഹാനായ ഇമാം അബൂഹനീഫ(റ)യെ തൊട്ട് ഹനഫീ മദ്ഹബിലെ ഇമാമുകളുടെ കിത്താബുകളിൽ പറയുന്ന ഒരു

ഉദ്ധരണി നമുക്ക് വിശകലനം നടത്താം. ഹിജ്റ:587.ൽ വഹാത്തായ ഹനഫീ മദ്ഹബിലെ പ്രമുഖ ഇമാമുകൾ ഉൾപ്പെട്ട ഇമാം അലാഉദ്ദീൻ അൽകാസാനീ(റ) തന്റെ കിത്താബിൽ ഉദ്ധരിക്കുന്നു:

وَيُكْرَهُ لِلرَّجُلِ أَنْ يَقُولَ فِي دُعَائِهِ: أَسْأَلُكَ بِحَقِّ أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ، وَبِحَقِّ فَلَانٍ؛ لِأَنَّهُ لَا حَقَّ لِأَحَدٍ عَلَى اللَّهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى جَلَّ شَأْنُهُ؛ (بَدَائِعُ الصَّنَائِعِ فِي تَرْتِيبِ الشَّرَائِعِ: 504/6) لِلْكَاسَانِي-587ھ

“ഒരാൾ തന്റെ പ്രാർത്ഥനയിൽ നിന്റെ അമ്പിയാക്കളുടെയും മുർസലുകളുടെയും ‘ഹബ്ബ്’ കൊണ്ട് ഞാൻചോദിക്കുന്നു, ഇന്നവ്യക്തിയുടെ ‘ഹബ്ബ്’ കൊണ്ട് ചോദിക്കുന്നു എന്ന് പറയൽ കറാഹത്താക്കപ്പെടും. കാരണം നിശ്ചയം കാര്യം അല്ലാഹുവിന് ഒരാളുടെ മേലിലും ഒരു ഹബുമില്ല (ഒരു ബാധ്യതയുമില്ല).” ഈ പറഞ്ഞതിൽ നമുക്ക് വളരെ വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാം ഈ ഉദ്ധരണിയിൽ പറഞ്ഞ ‘ഹബ്ബ്’ കൊണ്ടുള്ള ഉദ്ധേശം അല്ലാഹുവിന് തന്റെ സൃഷ്ടികളോട് ബാധ്യതകൾ ഉണ്ട് എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള ‘ഹബ്ബ്’ ആണെന്ന്, കാരണം ആ പറഞ്ഞതിന്റെ ഉടനതന്നെ ഇമാം കാസാനീ(റ)യും ആ ഉദ്ധരണി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത എല്ലാ ഇമാമുകളും അങ്ങിനെ പറയാൻ പാടില്ലാത്തതിന്റെ കാരണമായി പറയുന്നത് അല്ലാഹുവിന് ഒരാളുടെ മേലിലും ഒരു ‘ബാധ്യതയും’ ഇല്ലാ എന്നതാണ്.

അബൂ ഹനീഫാ ഇമാമിന്റെ കാലത്തുള്ള മുഅതസിലത്ത് എന്ന പിഴച്ച കക്ഷികളുടെ വാദം അമലുകൾ ചെയ്തവർക്ക് പ്രതിഫലം നൽകൽ അല്ലാഹുവിന് നിർബന്ധമാണെന്നാണ്. ഇതിനെ എതിർത്തു കൊണ്ടാണ് ഇമാം ഈ നിലക്ക് പ്രതികരിച്ചത്. അഹ്ലുസ്സുന്നയുടെ വിശ്വാസം നാം ചെയ്യുന്ന ഒരു സൽകർമ്മത്തിനും പ്രതിഫലം പോലും നൽകൽ അല്ലാഹുവിന് ബാധ്യതയില്ലാ എന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ ഔദാര്യം കൊണ്ട് നമുക്ക് പ്രതിഫലം നൽകിയാൽ നാം ഭാഗ്യവാന്മാർ!

ഇത് കൊണ്ടാണ് ബീവി റാബിഅത്തുൽ അദവിയു(റ)യെ പോലുള്ള മഹതികളും മഹാന്മാരും പറഞ്ഞത് 'ഞാൻ അല്ലാഹു പ്രതിഫലം നൽകുമെന്ന് കരുതി ആരാധനകൾ ചെയ്യുന്നില്ല. മറിച്ച് അല്ലാഹുവിന്റെ ലിഖാഅ് ലഭിക്കണം എന്ന ചിന്ത മാത്രമേ ഉള്ളൂ' എന്നത്. ഈ അർത്ഥത്തിലുള്ള ഹബ്ബ് കൊണ്ട് ചോദിക്കുന്നതിനെയാണ് ഈ ഇബ്ദാറുകൾ ഉദ്ധേഷിച്ചതെന്ന് കൃത്യമായി ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ വേണ്ടി തന്നെയാണ് തൊട്ടപ്പുറത്ത് തന്നെ കാരണമായി അല്ലാഹുവിന് യാതൊരു സൃഷ്ടിയോടും ഒരുവിധത്തിലുള്ള 'ബാധ്യതയുമില്ലെന്ന്' വ്യക്തമാക്കി പറഞ്ഞത്.

ചുരുക്കത്തിൽ ഈ പറഞ്ഞ 'ഹബ്ബ്' കൊണ്ടുള്ള ഉദ്ധേശം മഹാന്മാരുടെ മഹത്വവും സ്ഥാനവും മുൻനിർത്തിയുള്ള തവസ്സുലും ചോദ്യവുമല്ല. അതാണ് ഉദ്ധേശമെങ്കിൽ അന്വിയാക്കൾക്കും മുർസലുകൾക്കും മറ്റു മഹാന്മാർക്കും അല്ലാഹുവിന്റെയടുക്കൽ ഒരു മഹത്വവും ഒരു സ്ഥാനവുമില്ലെന്ന് ശേഷമുള്ള വാക്കുകൾക്ക് (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، لَا حَقَّ لِحَدِّ عَلَى اللَّهِ، سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى جَلَّ شَأْنُهُ) അർത്ഥം നൽകേണ്ടി വരും. അതൊരിക്കലും ശരിയല്ലെന്ന് ഇസ്ലാമിക ബാലപാഠമറിയുന്ന ആർക്കും അറിയാവുന്ന വസ്തുതയാണ്.

ലോകത്ത് ഏറ്റവും സ്ഥാനവും മഹത്വവുമുള്ളവർ അന്വിയാ മുർസലുകൾക്കാണ് അവരിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും മഹത്വമുള്ളത് സൃഷ്ടികളിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠരായ മഹാനായ നബി(സ്വ)തങ്ങൾക്കുമാണ്. ഇക്കാര്യം മഹാന്മാരായ ഇമാമുകൾ നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചതായി കാണാം. എന്തിനേറെ പറയണം പുത്തൻവാദികൾ അവരുടെ ഏറ്റവും വലിയ നേതാവായും ആശയ സ്രോദസ്സായും പരിചയപ്പെടുത്താറുള്ള ഇബ്നു തൈമിയ്യ വരെ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്:

وَقَدْ اتَّفَقَ الْمُسْلِمُونَ عَلَى أَنَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَعْظَمُ الْخَلْقِ جَاهًا عِنْدَ اللَّهِ، لَا جَاهَ لِمَخْلُوقٍ عِنْدَ اللَّهِ أَعْظَمَ مِنْ جَاهِهِ. (مَجْمُوعُ الْفَتَاوَى: 145/27) لَا بِنِ تَيْمِيَّةٍ

“അല്ലാഹുവിന്റെയടുക്കൽ ഏറ്റവും മഹത്വവും പദവിയും ഉള്ളത് മഹാനായ നബി(സ്വ)ക്കാണെന്ന കാര്യത്തിൽ നിശ്ചയം മുസ്‌ലിംകൾ ഏകാഭിപ്രായക്കാരാണ്. ഒരു സൃഷ്ടിക്കും നബി(സ്വ)യുടെ മഹത്വത്തെക്കാൾ അല്ലാഹുവിന്റെയടുക്കൽ മഹത്വമില്ല”. (മജ്മൂഉൽഫത്താവ:27/145)

ഇബ്നുതൈമിയ്യയുടെ ഈ ഉദ്ധരണി നബി(സ്വ)ക്കും മറ്റുമഹത്തുക്കൾക്കും അല്ലാഹു വിന്റെയടുക്കൽ മഹത്വവും സ്ഥാനവുമുണ്ടെന്ന് തന്നെയാണ് മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നത്. ഈ പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് നമുക്ക് ബോധ്യമാകും കരാഹത്താണെന്ന് ഇമാം അബൂഹനീഫ(റ) പറഞ്ഞ ‘ഹബ്’ കൊണ്ടുള്ള ചോദ്യം ലോക മുസ്‌ലിംകൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മഹാ ന്മാരുടെ മഹത്വവും സ്ഥാനവും മുൻനിർത്തിയുള്ള തവസ്സൂലിനെ കുറിച്ച് തേട്ടത്തേ കുറിച്ച് അല്ലെന്നുള്ള വസ്തുത. അക്കാര്യം ഇമാമുകൾ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ഹനഫീ മദ്ഹബിലെ പണ്ഡിതർ വിശദീകരിക്കുന്നു.

അബൂഹനീഫ(റ) പറഞ്ഞ വരികൾ ഏറ്റവും വിശദീകരിക്കാൻ അർഹതപ്പെട്ടവർ അവിടുത്തെ മദ്ഹബിലായി ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ചിലവഴിക്കുകയും അതിനായി അബൂഹനീഫാ ഇമാമിന്റെയും ശിഷ്യന്മാരുടെയും ഗ്രന്ഥങ്ങളും വിശദീകരണങ്ങളും പഠിച്ച് ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിക്കുകയും ചെയ്ത ഇമാമിങ്ങളാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. മാത്രവുമല്ല പ്രാർത്ഥന നടത്തുമ്പോൾ ഇന്നു മഹാന്റെ 'ഹബ്' കൊണ്ട് ചോദിക്കൽ കരാഹത്താണെന്ന് ഇമാം അബൂ ഹനീഫ(റ) പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്ന് പഠിപ്പിക്കുന്ന ഇമാമുകൾ തന്നെ അവരുടെ അതേ കിത്താബിലോ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റു കിതാബു കളിലോ മഹാനായ നബി(സ)യുടേയും മറ്റു മഹത്തുക്കളുടേയും 'ഹബ്' കൊണ്ടും 'ഹുർമത്ത്' കൊണ്ടും 'ജാഹ്' കൊണ്ടു മൊക്കെ തവസ്സൂൽ ചെയ്യുകയും മഹാമാർ നടത്തിയ തവസ്സൂലുകൾ ഉദ്ധരിച്ച് പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായി കാണാവുന്നതുമാണ്. ഇനി നമുക്ക് അതേ കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കാം.

അബൂ ഹനീഫാ ഇമാമിന്റെ ഈ വാക്കുകൾ വിശദീകരിച്ചു കൊണ്ട് ഹനഫീ മദ്ഹബിലെ പിൻകാല പ്രമുഖ ഇമാമു

കളിൽ പെട്ട മുഹദ്ദി സും ഫഖീഹും മുഫസ്സിറും ആയ അല്ലാമാ മുർത്തളാ അസ്സ ബീദീ(റ) പറയുന്നു: “ഇമാം അബൂ ഹനീഫ(റ) പറഞ്ഞ തുകൊണ്ടുള്ള ഉദ്ദേശം അല്ലാഹുവിന് അവന്റെ സൃഷ്ടികളുടെ മേലിൽ ഒരു ബാധ്യതയും ഇല്ലെന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള ‘ഹഖ്’ ആണ്. അല്ലാതെ ബഹുമാനവും ആദരവും മഹത്വവും ഉദ്ദേശി ചൂകൊണ്ടുള്ള ‘ഹഖ്’ കൊണ്ടുള്ള ചോദ്യത്തെയല്ല. ഇമാം അബൂ ഹനീഫ(റ) കറാഹത്താണെന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. മഹത്വം എന്ന അർത്ഥത്തിനുള്ള ‘ഹഖ്’ കൊണ്ടുള്ളതേത് ഹദീസിൽ തന്നെ സ്ഥിരപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്”. (ഇത്ത് ഹാഫു സ്സാദത്തിൽ മുത്തഖീൻ:2/285)

ഇതു കൊണ്ടാണ് അബൂഹനീഫ(റ)യിൽ നിന്നും ഈ വരികൾ ഉദ്ധരിച്ച അതേ ഇമാമുകൾ തന്നെ അവരുടെ കിതാബുകളുടെ തുടക്കത്തിലും അവസാനത്തിലുമൊക്കെ നബി (സ്വ)യുടെയും മറ്റു മഹത്തുക്കളുടേയും ഹഖ് കൊണ്ടും ജാഹ് കൊണ്ടുമൊക്കെ തവസ്സൂൽ ചെയ്തതായി നിരവധി നമുക്ക് കാണാൻ സാധിക്കുന്നത്.

ഇതോടൊപ്പം ഇമാം അബൂഹനീഫ(റ)യുടെ ഈ വാചകത്തിന് മറ്റൊരു അർത്ഥവും ഉദ്ദേശവും ഇമാമുകൾ പഠിപ്പിക്കുന്നതായി കാണാം. അതായത്, ‘ഹഖ്’ എന്ന വാക്കിന് സത്യം എന്ന അർത്ഥമുണ്ട്. സത്യം ചെയ്യുകയെന്ന അർത്ഥത്തിനും ഇത് പ്രയോഗിക്കാറുണ്ട്. ഈ അർത്ഥവും വ്യാഖ്യാനവുമാണ് വിമർശകരുടെ ഏറ്റവും വലിയ നേതാവ് ഇബ്നു തൈമിയ്യയും അദ്ദേഹത്തോട് ആശയത്തിൽ കുറുപുലർത്തുന്ന ഇബ്നു അബിഇസ്സ് എന്ന പണ്ഡിതനും നൽകുന്നത്. ഇബ്നു തൈമിയ്യയുടെ കിതാബിൽ നിന്ന് വായിക്കാം.

فَلَفَظُ التَّوَسَّلِ يُرَادُ بِهِ ثَلَاثَةٌ مَعَانٍ: -..... وَالثَّلَاثُ التَّوَسَّلُ بِهِ بِمَعْنَى الْإِقْسَامِ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى بِذَاتِهِ، ... وَهَذَا هُوَ الَّذِي قَالَ أَبُو حَنِيفَةَ وَأَصْحَابُهُ: إِنَّهُ لَا يَجُوزُ، وَنَهَوْا عَنْهُ

حَيْثُ قَالُوا: لَا يُسْأَلُ بِمَخْلُوقٍ، وَلَا يَقُولُ أَحَدٌ: أَسْأَلُكَ بِحَقِّ أَنْبِيَائِكَ. (مَجْمُوعُ
الْفَتَاوى: 1/202) وَ(قَاعِدَةٌ جَلِيلَةٌ فِي التَّوَسُّلِ وَالْوَسِيلَةِ: ص/85-86) لِابْنِ تَيْمِيَّةٍ .

“ഇടതേട്ടം(തവസ്സൂൽ) എന്ന പദത്തിന് മൂന്ന് അർത്ഥങ്ങളുണ്ട്, അതിൽ മൂന്നാമത്തെ അർത്ഥം അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ സത്യം ചെയ്യുകയെന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള ഇടതേട്ടമാണ്. ഇങ്ങനെ സത്യം ചെയ്യുകയെന്ന അർത്ഥത്തിനുള്ള ഇടതേട്ടം അനുവദനീയമല്ലെന്നാണ് ഇമാം അബൂഹനീഫ(റ)യും തന്റെ ശിഷ്യന്മാരും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. അങ്ങിനെ ചെയ്യലിനെതൊട്ട് അവർ വിലക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അബൂഹനീഫ(റ)യും തന്റെ ശിഷ്യന്മാരും പറഞ്ഞു: “സൃഷ്ടികളെക്കൊണ്ട് ചോദിക്കപ്പെടരുത്, അന്ധിയാക്കളുടെ ഹഖ് കൊണ്ട് എന്ന് ഒരാളും പറയുകയും ചെയ്യരുത്”. (മജ്മൂഉൽ ഫത്താവാ:1/202) (ഖാഇദത്തുൻ ജലീല ഫിത്തവസ്സൂലിവൽവസീല: 85-86)

ഇബ്നുതൈമിയ്യയോട് ആശയ പ്പൊരുത്തമുള്ള ഹിജ്റ: 792 ൽ മരണപ്പെട്ട ഇബ്നു അബിഇസ്സ് അൽഹനഫീ തന്റെ കിത്താബിലും ഇത് പറയുന്നതായി കാണാം:

وَإِنْ كَانَ مُرَادُهُ الْإِقْسَامُ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى بِحَقِّ فُلَانٍ، فَذَلِكَ مَحْذُورٌ أَيْضًا، لِأَنَّ الْإِقْسَامَ بِالْمَخْلُوقِ عَلَى الْمَخْلُوقِ لَا يَجُوزُ، فَكَيْفَ عَلَى الْخَالِقِ.... وَلِهَذَا قَالَ أَبُو حَنِيفَةَ وَصَاحِبَاهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ: يُكْرَهُ أَنْ يَقُولَ الدَّاعِي: أَسْأَلُكَ بِحَقِّ فُلَانٍ، أَوْ بِحَقِّ أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ- الخ. (شَرْحُ الْعَقِيدَةِ الطَّحَاوِيَّةِ: 1/297) لِابْنِ أَبِي الْعَزِيزِ الْحَنْفِيِّ- 792هـ

“ഒരു വ്യക്തിയുടെ ‘ഹഖ്’ കൊണ്ട് എന്ന് പറഞ്ഞ് സത്യം ചെയ്യലാണ് ഒരാളുടെ ലക്ഷ്യമെങ്കിൽ അതും പാടില്ലാത്തതാണ്, കാരണം: സൃഷ്ടികളെ കൊണ്ട് സൃഷ്ടികളുടെ മേലിൽ സത്യം ചെയ്യൽ അനുവദനീയമല്ല. പിന്നെയല്ലേ സ്പ്രഷ്ടാവിന്റെ മേലിൽ സൃഷ്ടികളെ കൊണ്ട് സത്യം ചെയ്യൽ!?! ഇക്കാരണം കൊണ്ടാണ് ഇമാം അബൂഹനീഫ(റ)യും തന്റെ

രണ്ട്കൂട്ടുകാരും പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന വ്യക്തി ഇന്നയാളുടെ ഹബ്ബ് കൊണ്ട്, അല്ലെങ്കിൽ അമ്പിയാ മുർസലുകളുടെ ഹബ്ബ്കൊണ്ട് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നവെന്ന് പറയൽ കരാഹത്താണെന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്.” (ശറഹുൽഅഖീദ അത്തുഹാവിയ്യ:1/297)

എത്ര ഞോളം കേരളത്തിലെ ഒഹാബികളുടെ ആശയ സ്രോദസ്സും ഇസ്ലാഹീ ആശയം ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പ്രചരിപ്പിച്ച ഏറ്റവും പ്രഗത്ഭനാണെന്നും ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനം കൊണ്ട് ലോകത്ത് മുഴുവൻ പ്രചരിച്ചു ആശയ വിപ്ലവം സൃഷ്ടിച്ചിരുന്നുവെന്നും വിശുദ്ധ ഖുർആൻ ഖുർആനിലൂടെയും നബി ചര്യയിലൂടെയും വ്യാഖ്യാനിക്കാനും പഴയ തഫ്സീർ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കടന്നുകൂടിയ അബദ്ധങ്ങളെപ്പറ്റി ബോധമുള്ളവരായും റശീദുരിസായുടെ സമീപനം വഴിതെളിയിച്ചു എന്ന് 'ഇസ്ലാഹീപ്രസ്ഥാന ചരിത്രത്തിനൊരാമുഖം(പേജ്:17)ൽ മുജാഹിദുകൾ പരിചയപ്പെടുത്തിയ റശീദ് റിളാ തന്റെ തഫ്സീറുൽ മനാർ(6/372)ലും മഹാനായ ഇമാമുൽ അഅ്ളം അബൂഹനീഫ(റ) കരാഹത്താണെന്ന് പറഞ്ഞ 'ഹബ്ബ്' കൊണ്ടുള്ള ഉദ്ധേഷം "സത്യം" ചെയ്യാലാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നതായി കാണാം. അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെക്കൊണ്ട് സത്യം ചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്ന് മഹാനായ ഇമാം നവവീ(റ)യടക്കമുള്ള ഇമാമുകൾ നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള കാര്യവുമാണെന്നത് എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്ന സത്യവുമാണ്. ഖാത്തിമത്തുൽ മുഹവിഖീൻ ഇബ്നുഹജർ അൽ ഹൈത്തമീ(റ)വിന്റെ (തുഹ്ഫ:4/289)ലും മറ്റു കർമ്മശാസ്ത്ര ഇമാമുകൾ അവരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ഇത് വിവരിച്ചത് കാണാവുന്നതാണ്.

എങ്കിലും ഹിജ്റ:660.ൽ വഹാത്തായ ശാഫിഇയ്യ മദ്ഹബിലെ പ്രധാന ഇമാമുകളിൽ പെട്ട സുൽത്താനുൽ ഉലമാഇ അൽഇമാം ഇസ്സുദ്ദീൻ ഇബ്നു അബ്ദുസ്സലാം(റ)വും മറ്റു ചില ഇമാമുകളും മഹാനായ നബി(സ്വ)യെ കൊണ്ട്

മാത്രം സത്യം ചെയ്യാമെന്നും, കാരണം നബി(സ്വ) ആദം സന്തതികളുടെ മുഴുവത്തിന്റെയും സയ്യിദും നേതാവുമാണ് എന്നതു കൊണ്ടാണെന്നും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മറ്റു അമ്പിയാക്കളെ കൊണ്ടോ മലക്കുകളെ കൊണ്ടോ ഒന്നും തന്നെ സത്യം ചെയ്യാൻ പാടില്ല കാരണം അവർക്ക് നബി(സ്വ)യുടെ അത്ര മഹത്വവും പവറും ഇല്ല. അൽഇമാം ഇസ്സുദ്ദീൻ ഇബ്നു അബ്ബിസ്സലാം(റ) തന്റെ(അൽഫത്താവൽ മിസ്ദ്രിയ:പേജ്/22)ൽ പഠിപ്പിക്കുന്നതായി കാണാം. ഇക്കാര്യം ഇസ്സുബ്നു അബ്ബിസ്സലാം(റ)വിൽ നിന്നും ഇമാമുകൾ എടുത്തുദ്ധരിച്ചതായും കാണാവുന്നതാണ്.

പിൽകാല ഹനഫീ മദ്ഹബിലെ പണ്ഡിതന്മാരിൽ പെട്ട അല്ലാമാ അബൂസ്സനാഅ് അൽ ആലൂസീ(റ) തന്റെ (റൂഹുൽ മആനീ:6/125)ലും ഇത് ഉദ്ധരിക്കുന്നതായി കാണാവുന്നതാണ്. അതുപോലെ ഹിജ്റ:814.ൽ വഹാത്തായ അബൂൽ യൂംനി ഇബ്നുഫർഹൂൻ അൽമാലിക്കീ(റ) പറയുന്നു: “ഇമാമു അഹ്ലിസ്സുന്ന അഹ്മദ് ബ്നു ഹമ്പൽ(റ) പറഞ്ഞു: “ഒരാൾ നബി(സ്വ)യെ കൊണ്ട് സത്യം ചെയ്തു പറഞ്ഞാൽ ആ സത്യം സാധുവാകുന്നതാണ്. കാരണം നിശ്ചയം അയാൾ സത്യം ചെയ്തിട്ടുള്ളത് തന്റെ ഈമാൻ തന്നെ പൂർത്തിയാകാൻ ഏക കാരണക്കാരനായ നേതാവിനെ കൊണ്ടാണ്. ഇക്കാര്യം ഇമാം അബൂഹയ്യാൻ(റ) തന്റെ (അന്നഹ്റുൽമാദ്) എന്ന തഫ്സീറിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇമാം ഇബ്നുഫർഹൂൻ(റ) തന്റെ (അൽമസാഇലുൽ മൽഖുത്വതി മിനൽ കുത്തുബിൽ മബ്സൂതു :പേജ്/313)ൽ പറയുന്നതായി കാണാം. വിശ്വാസകാര്യങ്ങളിൽ ലോകമുസ്ലിംകൾക്ക് രണ്ട് ഇമാമുകളാണുള്ളത് ഒന്ന് ഇമാം അബൂൽഹസൻ അൽ അൾ അരീ(റ)വും മറ്റൊന്ന് ഇമാം അബൂമൻസൂർ അൽമാത്തുരീദീ(റ)വുമാണ്. കർമ്മശാസ്ത്രത്തിൽ ഹനഫീ മദ്ഹബുകാരനായ

ഇമാം മാത്തുരീദി(റ) തന്റെ തഫ്സീറിൽ സൂറ:അൽബഖറ സൂക്തം:89. വ്യാഖ്യാനിച്ചു കൊണ്ട് പറ യുന്നു:

وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا؛ يَسْتَفْتِحُونَ:يَسْتَنْصِرُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا قَبْلَ أَنْ يُبْعَثَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَقُولُونَ: أَللَّهُمَّ انصُرْنَا بِحَقِّ نَبِيِّكَ الَّذِي تَبْعُهُ. (تَأْوِيلَاتُ الْقُرْآن:1/175) لِلْإِمَامِ أَبِي مَنْصُورٍ الْمَازِينِيِّ الْحَنْفِيِّ-
 333

“ജൂതന്മാർ നബി(സ്വ)യെ കൊണ്ട് സത്യനിഷേധികളുടെ മേലിൽ വിജയം ലഭിക്കാനായി സഹായം തേടാറുണ്ടായിരുന്നു. അവർ പറയുമായിരുന്നു:അല്ലാഹുവേ അവസാനകാലത്ത് നീ നിയോഗിച്ചയക്കാൻ പോകുന്ന നബിയുടെ ഹബ്ബ് കൊണ്ട് ഞങ്ങളെ നീ സഹായിക്കേണമേ’ (തഅ്വീലാത്തുൽഖുർആൻ:1/175)

അതു പോലെ മുഹമ്മദിനും മുഹദ്ദിസും ഫഖീഹും സ്വുഫീ മഹത്തുക്കളിൽ പെട്ടവരുമായ ഹനഫീ മദ്ഹബിലെ പ്രമുഖ ഇമാമുകളിൽ പെട്ട ഹിജ്റ:373.ൽ വഹത്തായ ഇമാം അബൂല്ലൈസ് അസ്സമർഖനീ(റ) തന്റെ തഫ്സീറിൽ സൂറതുൽ ബഖറ:37 വിശദീകരിച്ചു കൊണ്ട് മഹാനായ സയ്യിദുനാ ആദം നബി(അ) നബി(സ്വ)യുടെ ‘ഹബ്ബ് കൊണ്ട്’ തവസ്സൂൽചെയ്തത് വിവരിക്കുന്നതായി കാണാം. (തഫ്സീർ ബഹ്റുൽഉലൂം:1/72) അതുപോലെ മൂസാ നബി(അ)ന്റെ തിരുശേഷിപ്പുകൾ മുസ്ലിംകൾ യുദ്ധത്തിനു പോകുന്ന സമയത്ത് വിജയം ലഭിക്കാൻ തവസ്സൂലാക്കിക്കൊണ്ട് കൊണ്ട് പോകാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് മഹാൻ തന്നെ തന്റെ (തഫ്സീർ ബഹ്റുൽ ഉലൂം:1/188)ലും വിശദീകരിച്ചതായി കാണാം. ഹനഫീ മദ്ഹബിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഇമാമായ ഹിജ്റ:537.ൽ വഹത്തായ ഇമാം അബൂ ഹഫ്സ് നജ്മുദ്ദീൻ അന്നസഫീ(റ) ശൈഖുൽ ഇസ്ലാം അബൂൽഹസൻ ഇബ്നുഹംസ അസ്സുഗ്വദ്ദീ(റ) യുടെ ഫത്താവാ ക്രോഡീകരിച്ചു ആ ഫത്താവയിൽ അഹ്ലു

ബൈത്തിന്റെ മഹത്വം വിവരിച്ചു കൊണ്ട് പറയുന്ന കൂട്ടത്തിൽ സ്വഹ്ഫാരിയ്ക്കിങ്ങളിൽ പെട്ട ഒരുശൈഖും തന്റെ അയൽവാസിയായ അബൂൽവാസിം അൽജിനാനീ(റ) എന്ന ഒരു സയ്യിദുമായുള്ള വിഷയത്തിൽ ആ ശൈഖ് സയ്യിദിനോട് അദബ്കേട് കാണിച്ചതു കാരണം ആ ശൈഖ് നബി(സ്വ)യെ സ്വപ്നത്തിൽ ദർശിക്കുകയും നബി (സ്വ) ആ സയ്യിദിനോട് അനാദരവു കാണിച്ചതിനെ ചോദ്യം ചെയ്യുകയും ചെയ്തപ്പോൾ താൻ ആ സയ്യിദിനെ തേടി പോകുകയും തന്റെ വീട്ടുപടിക്കൽ ചെന്ന് വാതിൽ തുറക്കുമ്പോൾ കാത്തിരിക്കുകയും വാതിൽ തുറന്ന് കൊടുത്തപ്പോൾ തന്നോട് മാപ്പപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു ആ സമയത്ത് ആ സയ്യിദ് ചോദിച്ചു നിങ്ങൾക്ക് എന്തു പറ്റി? അപ്പോൾ ആ ശൈഖ് പറഞ്ഞു: 'അങ്ങയുടെ ഉപ്പായുടെ ഹഖ്കൊണ്ട് എന്നെ തൊട്ട് പൊരുത്തപ്പെടുകയും എനിക്ക് മാപ്പ് നൽകുകയും ചെയ്യണം, അങ്ങിനെ ആ സയ്യിദ് ശൈഖിന് മാപ്പ് നൽകുകയും ചെയ്തു' ഇമാം നജ്മുദ്ദീൻ അനഹീ(റ) (ഫത്താവാ ശൈഖിൽ ഇസ്ലാം അബൂൽ ഹസൻ അസ്സുഗ്വദ്ദീ:പേജ്/40)ൽ ഉദ്ധരിച്ചതായി കാണാം. ഈ സംഭവത്തിൽ നബി(സ്വ)യുടെ ഹഖ്കൊണ്ട് തേട്ടം പഠിപ്പിക്കുകയാണ് ഇമാം നസഹീ(റ) ചെയ്യുന്നത്.

പുറമെ ഹനഫീ മദ്ഹബുകാരനായ സിറാജുൽ മില്ലത്തി വദ്ദീൻ എന്ന സ്ഥാനപ്പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഹിജ്റ :626.ൽ വഹാത്തായ ഇമാം അബൂയഅ്ഖുബ് അസ്സക്കാക്കീ (റ) തന്റെ കിത്താബിന്റെ ആമുഖത്തിൽ 'മഹാനായ നബി(സ്വ) യുടെയും അവിടുത്തെ കുടുംബത്തിന്റേയും ഹഖ് കൊണ്ട് കിത്താബിന്റെ പൂർത്തീകരണത്തിനായി അല്ലാഹു വിനോട് ദുആ ചെയ്യുന്നു.' ഇത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ (മിഹ്ത്താഹുൽഉലൂം: പേജ്/72) ൽ കാണാവുന്നതാണ്.

ഹിജ്റ:743.ൽ വഹാത്തായ ഹനഫീ കർമ്മശാസ്ത്ര ഇമാമായ അൽഇമാം ഫഖ്,റുദ്ദീൻ അസ്സൈലഗ്വീ(റ) തന്റെ

(തബ്,യീനുൽ ഹഖാഇഖ്:15/60)ലും, ഹിജ്റ:762.ൽ വഹാത്തായ അൽഹാഫിദ് അൽഫഖീഹ് അലാഉദ്ദീൻ മുഗ്,ലത്ത്യായ്(റ) തന്റെ (അന്നഹ്ഹത്തുൽ ജസീമഃ: പേജ് /102)ലും, ഹിജ്റ:775.ൽ വഹാത്തായ ഹനഫീ മദ്,ഹബിലെ ഇമാമായ അൽഇമാം അബൂൽവഹാ(റ) തന്റെ(അൽജവാഹിർ അൽമുളിയ്യ:2/543)ലും, ഹിജ്റ:930.ൽ വഹാത്തായ അൽഇമാം ഇബ്നു ഇയാസ് അൽഹനഫീ(റ) തന്റെ(ബദാഇഉസ്സുഹൂർ: പേജ്/45)ലും മഹാനായ നബി(സ്വ)യുടെ 'ഹബ്' കൊണ്ടും 'ജാഹ്' കൊണ്ടും 'നുറു' കൊണ്ടുമൊക്കെ തവസ്സൂൽ ചെയ്യുന്നതായി കാണാവുന്നതാണ്.

ഹനഫീ മദ്ഹബിലെ പിൽകാല പണ്ഡിതരിൽ പ്രമുഖരായ അല്ലാമാ മുർത്തളാഅസ്സബീദീ(റ)യും അല്ലാമാ അബ്ദുൽ ഹയ് അല്ലക്നവീ(റ)യും അവരുടെ കിത്താബുകളിൽ തവസ്സൂൽ ചെയ്യുന്നത് നമുക്ക് വായിക്കാം. അല്ലാമാ സബീദീ(റ) മഹാനായ സയ്യിദുനാ സൈനുൽആബിദീൻ അലി ഇബ്നുൽ ഹുസൈൻ(റ)വിനെ കൊണ്ട് തവസ്സൂൽ ചെയ്ത് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു: 'അല്ലാഹുവേ നീ പ്രത്യേകമായി തെരഞ്ഞെടുത്തവരുടെ ജാഹ് കൊണ്ടും ഹബ് കൊണ്ടും ഈ പ്രയാസം അനുഭവിക്കുന്ന ഞാൻ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു.' അല്ലാമാ സബീദീ(റ) തന്റെ (ഇത്ത്ഹാഫുസ്സാദത്തിൽ മുത്തഖീൻ:4/382)ൽ ദുആ ചെയ്യുന്നതായി കാണാം. അല്ലാമാ അല്ലക്നവീ(റ) തന്റെ ഹിദായ എന്ന ഹനഫീ കർമ്മ ശാസ്ത്ര കിത്താബിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ ആമുഖത്തിൽ നബി(സ്വ)യുടെ മഹത്വം കൊണ്ടും അവിടുത്തെ കുടുംബത്തിന്റെ മഹത്വം കൊണ്ടും ഇടതേട്ടം നടത്തി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ഇത് (ശറഹുൽഹിദായ: 1/11)യിൽ കാണാവുന്നതാണ്. അതു പോലെ ഹനഫീ മദ്ഹബിലെ പിൽകാല ഇമാമുകളിൽ പെട്ട അല്ലാമാ അലാഉദ്ദീൻ അൽ അസ്വകഫീ(റ) തന്റെ കിത്താബിന്റെ ആമുഖത്തിൽ

മഹാനായ തിരുനബി(സ്യ)യുടെ 'ജാഹ്' കൊണ്ട് തവസ്സൂൽ ചെയ്യുന്നുണ്ട്.(അദ്ദൂർ,റൂൽ മുഖ്ത്താർ:പേജ്/16).

ഹനഫീ മദ്ഹബിലെ വാത്തിമത്തുൽ മുഹവിഖീൻ എന്ന സ്ഥാനപ്പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഇമാമായ അൽഅല്ലാമാ ഇബ്നു ആബിദീൻ(റ) മഹാനായ മുത്ത് നബി(സ്യ)യുടെ "ജാഹ്" കൊണ്ട് തവസ്സൂൽ നടത്തുന്നത് അവിടുത്തെ (തൻ,ഖീഹുൽ ഫത്താവാ അൽഹാമിദിയ്യ:7/417)ൽ കാണാം.

മഹാനായ രണ്ടാം ഖലീഫ സയ്യിദുനാ ഉമർ(റ)വിന്റെ ഭരണ കാലത്ത് മഹാത്മാരായ സയ്യിദുനാ സഅ്ദുബ്നു അബീ വഖ്ഖാസ്(റ), സയ്യിദുനാ ഖാലിദുബ്നുൽ വലീദ്(റ) എന്നിവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ കിസ്,റാ പട്ടണത്തിലേക്ക് സൈന്യത്തെ അയക്കുകയും അങ്ങിനെ അവർ ഇറാഖിലെ ടൈഗ്രീസ് നദിയുടെ തീരത്ത് എത്തിയ സമയത്ത് അവർക്ക് യാത്ര ചെയ്യാൻ കപ്പൽ ലഭിച്ചതുമില്ല, ആ സമയത്ത് ഖാലിദുബ്നുൽ വലീദ്(റ)വും സഅ്ദുബ്നു അബീ വഖ്ഖാസ്(റ)വും പറഞ്ഞു: "ഓ സമുദ്രമേ, നീ അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പന പ്രകാരമാണ് ഒഴുകുന്നതെങ്കിൽ മഹാനായ മുഹമ്മദ് നബി(സ്യ)യുടെ 'ഹൂർമത്ത്' (മഹത്വം) കൊണ്ടും അവിടുത്തെ ഖലീഫ സയ്യിദുനാ ഉമർ(റ)വിന്റെ നീതി കൊണ്ടും ഞങ്ങൾക്ക് അക്കരെ കടക്കാൻ നീ വഴിയൊരുക്കണം. അങ്ങിനെ ആ സൈന്യം അവരുടെ കുതിരകളുമായി നദിയിലൂടെ നടന്ന് അക്കരെ കടക്കുകയും ചെയ്തു. അവരുടെ കുതിരകളുടെ കുളമ്പുകൾ പോലും നനവ് പറ്റിയിരുന്നില്ല."

ഈ സംഭവം മഹാനായ അൽഇമാം മുഹിബ്നുത്ത്വബരീ(റ)വും, അൽഇമാം തഖിയൂദ്ദീൻ അൽഹിസ്സനീ(റ)വും, അല്ലാമാ ശാഹ് വലിയൂല്ലാഹ് അദ്ദാഹ്,ല വീ അൽ ഹനഫീ(റ) ഉൾപ്പെടെ നിരവധി ഇമാമുകൾ ഉദ്ധരിച്ചു പഠിപ്പിക്കുന്നതായി നമുക്ക് കാണാൻ സാധിക്കും. ഈ നിലക്കുള്ള 'ഹഖ്' കൊണ്ടും 'ഹൂർമത്ത്' കൊണ്ടും "ജാഹ്" കൊണ്ടുമൊക്കെയുള്ള തവ

സ്സൂൽ ഹനഫീ മദ്ഹബിലെ എന്നല്ല നാലു മദ്ഹബിലെ ഇമാമുകളുടെ കിത്താബുകളിലും മുഹമ്മദീയകളും, മുഹദിസുകളും, ഹുഫാളുകളും തുടങ്ങി വിശുദ്ധ ഇസ്‌ലാമിന്റെ കാവലാളുകളായ ഇമാമുകളുടെ വ്യത്യസ്ത വിഷയങ്ങളിൽ രചിക്കപ്പെട്ട നിരവധി കിത്താബുകളിലും നമുക്ക് ധാരാളം കാരണങ്ങൾ സാധിക്കുന്നതാണ്. അതിൽ നിന്നെല്ലാം നമുക്ക് വ്യക്തമാണ് ഇമാം അബൂ ഹനീഫ(റ) കരാഹത്താണെന്ന് പറഞ്ഞ 'ഹബ്ബ്' കൊണ്ടുള്ള തേട്ടം നാം ചെയ്യുന്ന മഹാമാരുടെ മഹത്വം കൊണ്ടും മറ്റും ഇടത്തേട്ടം നടത്തുന്നതിനെ പറ്റിയല്ലാ എന്ന വസ്തുത.

ചുരുക്കത്തിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷം ഇമാമുകളും അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ കൊണ്ട് സത്യം ചെയ്തൽ അനുവദനീയമല്ലെന്നാണ് പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതേ ആശയത്തിലാണ് ഇമാം അബൂഹനീഫ(റ) വിലക്കിയ 'ഹബ്ബ്' കൊണ്ടുള്ള തേട്ടം കൊണ്ട് ലക്ഷ്യമാക്കുന്നതെന്നാണ് പണ്ഡിതന്മാർ വിശദീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്.

ഇമാം അബൂ ഹനീഫ(റ) തന്നെ തവസ്സൂൽ ചെയ്യുന്നു.

ഇമാം അബൂഹനീഫ(റ) മഹാനാമെ കൊണ്ട് തവസ്സൂൽ ചെയ്യുകയും നബി(സ്യ)യോട് ഇസ്തിഗാസ നടത്തുകയും തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോട് മഹാനാമയുടെ മഖ്ബറകൾ സന്ദർശിച്ചു ബറക്കത്തേടുക്കാൻ കല്പിക്കുകയും ചെയ്ത മഹാനാണ്. നമുക്ക് അതിലേക്ക് പ്രവേശിക്കാം.

ഇമാം അബൂഹനീഫ(റ) മഹാനായ നബി(സ്യ)യുടെ അരികിൽ വന്ന് 'ഓ സയ്യിദുമാരുടെ സയ്യിദായ നബിയേ അങ്ങയുടെ കാവലും പൊരുത്തവും ആഗ്രഹിച്ചു കൊണ്ട് ഞാൻ അവിടുത്തിന്റെ സവിധത്തിൽ ഇതാ വന്നിരിക്കുന്നു നബിയേ' എന്ന് തുടങ്ങിയുള്ള സഹായത്തോടെ നടത്തിയത് ഇമാം അബൂഹനീഫ(റ)വിന്റെ കാവ്യ സമാഹാരമായ 'അൽ ഖസീദത്തുനുഅ്മാനിയ്' എന്ന പേരിൽ ഇപ്പോഴും ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെടുകയും വിപണിയിൽ ലഭിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന കിതാബിൽ കാണാവുന്നതാണ്. ആ കവിതാ സമാഹാരത്തിന്റെ കയ്യെഴുത്ത് പ്രതി ഇപ്പോഴും സൗദിയിലെ റിയാളിലുള്ള 'ജാമിഅത്തു മലിക്കി സുൽഓദ് യൂണി വേഴ്സിറ്റി'യിൽ ലഭ്യവുമാണ്, ഈ കവിതയിലെ ഇസ്തിഗാസ നടത്തിയ വരികൾ ധാരാളം പണ്ഡിതന്മാർ അവരുടെ കിത്താബുകളിൽ എടുത്തുദ്ധരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടു

ഉള്ളതായും നമുക്ക് കാണാവുന്നതാണ്. അതുപോലെ മഹാ നാർ നബി(സ്വ)യോട് അഭയം തേടുകയും ഇസ്തിഗാസ നടത്തുകയും ചെയ്ത സംഭവങ്ങളും ഇമാം അബൂ ഹനീഫ(റ) റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത് പഠിപ്പിച്ചതായി ഒന്നിലധികം ഇമാമുകൾ അവരുടെ കിത്താബുകളിൽ ഉദ്ധരിക്കുന്നതായും നമുക്ക് കാണാവുന്നതാണ്. എന്നല്ല ഇമാം അബൂഹനീഫ(റ) ഹജ്ജി നു പോയ സമയത്ത് മഹാനായ നബി(സ്വ)യുടെ അരികിൽ ചെന്ന് സൂറ:അന്നിസാഅ്:64. സൂക്തം പാരായണം ചെയ്തു കൊണ്ട് സഹായത്തേടും നടത്തിയ സംഭവവും ഇമാമുകൾ ഇമാം അബൂഹനീഫ(റ)വിൽ നിന്ന് ഉദ്ധരിക്കുന്നുണ്ട്.

തിരു നബി(സ)യും സ്വഹാബത്തും ഹബ്ബ് ജാഹ് കൊണ്ട് തേടുന്നു

ഹിജ്റ:275.ൽ വഹാത്തായ ഇമാം അബൂ അബ്ദില്ലാഹ് മുഹമ്മദ് ബ്നു ഇസ്ഹാഖ് അൽഫാക്കിഹീ അൽമക്കീ(റ) സ്വഹാബത്തിൽ നിന്ന് ഉദ്ധരിക്കുന്ന ദീർഘമായ സംഭവത്തിൽ പറയുന്നു:

حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنُ عَبْدِ بْنِ سُفْيَانَ الْأُمَوِيُّ عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبَانَ الْعَامِرِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، عَنْ طَارِقِ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ عَنِ الشَّعْبِيِّ، قَالَ: لَقَدْ رَأَيْتُ عَجَبًا كُنَّا بِفَنَاءِ الْكُعْبَةِ أَنَا وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ الزُّبَيْرِ وَمِصْعَبُ بْنُ الزُّبَيْرِ وَعَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ مَرْوَانَ، فَقَالَ الْقَوْمُ بَعْدَ أَنْ فَرَّغُوا مِنْ حَدِيثِهِمْ: لِيَقُمْ رَجُلٌ فَلْيَأْخُذْ بِالرُّكْنِ الْيَمَانِيِّ فَلْيَسْأَلِ اللَّهَ تَعَالَى حَاجَتَهُ فَإِنَّهُ يُعْطِي مِنْ سَعَتِهِ، قُمْ يَا عَبْدَ اللَّهِ بْنُ الزُّبَيْرِ فَإِنَّكَ أَوَّلُ مَوْلُودٍ وُلِدَ فِي الْهَجْرَةِ فَقَامَ فَأَخَذَ بِالرُّكْنِ الْيَمَانِيِّ ثُمَّ قَالَ: أَللَّهُمَّ إِنَّكَ عَظِيمٌ تُرْجَى لِكُلِّ عَظِيمٍ أَسْأَلُكَ بِحُرْمَةِ وَجْهِكَ وَحُرْمَةِ عَرْشِكَ وَحُرْمَةِ بَيْتِكَ أَنْ لَا تُمِيتَنِي مِنَ الدُّنْيَا حَتَّى تُؤَلِّيَنِي الْحِجَارَ وَيُسَلِّمَ عَلَيَّ بِالْخِلَافَةِ. فَقَالُوا: قُمْ يَا عَبْدَ الْمَلِكِ بْنُ مَرْوَانَ فَقَامَ فَأَخَذَ بِالرُّكْنِ الْيَمَانِيِّ فَقَالَ: أَللَّهُمَّ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْأَرْضِ وَأَسْأَلُكَ بِحُرْمَةِ وَجْهِكَ وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّكَ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ وَبِحَقِّ الطَّائِفِينَ حَوْلَ بَيْتِكَ..... الخ.

● أَخْبَارُ مَكَّةَ فِي قَدِيمِ الدَّهْرِ وَحَدِيثُهُ: (141/1) لِلْفَاكِهِ-275هـ،

- مجابو الدعوة: ص/65) لابن أبي الدنيا-281هـ،
- كرامات الأولياء: ص/125-126) للالكائي-439هـ،
- وفيات الأعيان: 29/3) لابن خلكان-681هـ،
- الإعلام بفضائل بيت الله الحرام: ص/65-66) لملا علي القاري-1014هـ.

ഇമാം ഫാക്കിഹീ(റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ഹിജ്റ:100.ൽ വഹാത്തായ താബിഹു പ്രമുഖനും മുഹദ്ദിസും ഫഖീഹുമായ ഇമാം ശഅ്ബീ(റ) പറയുന്നു: 'ഞാനും അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉമർ(റ)വും അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു സുബൈർ(റ)വും മിസ്അബ് ഇബ്നു സുബൈർ(റ)വും അബ്ദുൽ മലിക് ഇബ്നു മർവാൻ(റ)വും കഅ്ബയുടെ ചാരത്ത് ഇരിക്കുക യായിരുന്നു. ആ സമയത്ത് ജനങ്ങൾ അവരുടെ സംസാരത്തിൽ നിന്നും വിരമിച്ചപ്പോൾ പറഞ്ഞു നിങ്ങളിൽ ഒരാൾ എഴുന്നേറ്റ് റുക്നൂൽ യമാനിയിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനോട് തന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുക, അല്ലാഹു നൽകുന്നതാണ്. ഓ, അബ്ദുല്ലാഹി ബ്നു സുബൈർ.. നിശ്ചയം താങ്കൾ ഹിജ്റക്ക് ശേഷം ആദ്യമായി ജനിച്ച കുട്ടിയല്ലേ എഴുന്നേൽക്കുക അങ്ങിനെ മഹാൻ എഴുന്നേറ്റു റുക്നൂൽ യമാനിയിൽ പിടിച്ചുപറഞ്ഞു: അല്ലാ ഹുവേ നീ വലിയ മഹാനും മഹത്വമുള്ളവനുമാണ് എല്ലാ മഹത്വമുള്ളതും ആഗ്രഹിക്കപ്പെടുന്നവനുമാണ് നിന്റെ മഹത്വം കൊണ്ടും നിന്റെ അർശിന്റെ മഹത്വം കൊണ്ടും നിന്റെ ഭവനത്തിന്റെ മഹത്വം കൊണ്ടും ഹിജാസിന്റെ അധികാരവും ഭരണവും എനിക്ക് നൽകുന്നതു വരെ എന്നെ നീ മരിപ്പിക്കരുതേ... ജനങ്ങൾ അബ്ദുൽ മലിക് ഇബ്നു മർവാൻ(റ)വിനോട് പറഞ്ഞു എഴുന്നേൽക്കുക അങ്ങിനെ അവർ റുക്നൂൽ യമാനിയിൽ പിടിച്ചു കൊണ്ട് പറഞ്ഞു: ഏഴാകാശങ്ങളുടേയും ഭൂമികളുടേയും അധിപനായ നാഥാ... നിന്റെ ബഹുമാനം കൊണ്ടും മുഴുവൻ സൃഷ്ടികളുടെ മേലിലും

നിനക്കുള്ള ഹബ്ബ്കൊണ്ടും കഅ്ബ ത്വവാഹ് ചെയ്യുന്നവരുടെ ഹബ്ബ് കൊണ്ടും നിന്നോട് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു... ഇമാം ഫാക്കിഹീ(റ) തന്റെ (അഖ്ബാറു മക്ക ഫീഖദീമിദ്ദഹ്രി വഹദീസിഹീ:1/141) ൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തു പഠിപ്പിക്കുന്ന തായി കാണാം.

ഈ സംഭവത്തിൽ മഹാമാറായ സ്വഹാബത്ത് ത്വവാഹ് ചെയ്യുന്നവരുടെയും അർശിന്റെയും മറ്റു സജ്ജനങ്ങളുടേയും ഹബ്ബ് കൊണ്ട് തവസ്സൂൽ ചെയ്യുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇതേ സംഭവം ഹിജ്റ:281.ൽ വഹാത്തായ ഹാഫിദ് ഇബ്നു അബി ദുൻയാ(റ) തന്റെ (മുജാബുദുഅ്വ:പേജ്/109-110) ലും റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തതായി കാണാം മഹാന്റെ റിപ്പോർട്ടിൽ 'ഹൂർമത്തി ബൈത്തിക്ക' എന്ന സ്ഥലത്ത് 'ഹൂർമത്തി നബിയ്യിക്ക(സ്വ)' (നബി(സ്വ)യുടെ മഹത്വം കൊണ്ട്) എന്നാണുള്ളത്, ഹാഫിദ് ഇബ്നു അബിദുൻയാ(റ) റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തതു പോലെ 'ഹൂർമത്തി നബിയ്യിക്ക(സ്വ)' എന്ന് തന്നെയാണ് ഹിജ്റ:439ൽ വഹാത്തായ ഹാഫിദ് ഹിബത്തുള്ളാഹ് അല്ലാലിക്കാഹു(റ) തന്റെ (കറാമാത്തുൽ ഔലിയാഅ്:പേജ്/125)ലും, ഹിജ്റ:571ൽ വഹാത്തായ ഹാഫിദ് അബുൽഖാസിം ഇബ്നു അസാക്കിർ(റ)തന്റെ (താരിഖു മദീനത്തിദിമശ്ഖ്:33/173)ലും, ഹിജ്റ:681.വഹാത്തായ ഇമാം ഇബ്നുഖല്ലിക്കാൻ(റ) തന്റെ (വഹയാത്തുൽ അഅ്യാൻ:3/29)ലും, ഹിജ്റ:1014.ൽ വഹാത്തായ പിൽകാല ഹനഫീ മദ്ഹബിലെ ഇമാമുകളിൽ പ്രമുഖനായ അല്ലാമ മുല്ലാ അലീ അൽഖാരി(റ) തന്റെ(അൽഇഅ്ലാം ബിഫളാഇലി ബൈത്തില്ലാഹിൽ ഹറാം: പേജ്/65-66)ലും മറ്റു നിരവധി ഇമാമുകളും ഈ സംഭവം റിപ്പോർട്ടു ചെയ്ത് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. അഥവാ സ്വഹാബത്ത് ഹബ്ബ് കൊണ്ട് തവസ്സൂൽ

ചെയ്ത സംഭവം ഈ ഇമാമുകളൊക്കെ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

നബി(സ്വ) തന്നെ ഹബ്ബ് കൊണ്ട് തവസ്സൂൽ ചെയ്തു ദുആ ചെയ്യാൻ കൽപിക്കുന്നു

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ^[2]، عَنِ النَّبِيِّ^[2]، قَالَ: [مَنْ خَرَجَ مِنْ بَيْتِهِ إِلَى الصَّلَاةِ فَقَالَ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ السَّائِلِينَ عَلَيْكَ وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّ مَمْشَايَ هَذَا فَإِنِّي لَمْ أَخْرُجْ أَشْرًا وَلَا بَطْرًا وَلَا رِيَاءً وَلَا سُمْعَةً وَخَرَجْتُ اتِّقَاءَ سَخِطِكَ وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِكَ فَأَسْأَلُكَ أَنْ تُعِيدَنِي مِنَ النَّارِ وَأَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ أَقْبَلَ اللَّهُ عَلَيْهِ بِوَجْهِهِ وَاسْتَغْفَرَ لَهُ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ.

أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَةَ، فِي (السُّنَنِ: 1/256) وَأَحْمَدُ، فِي (الْمُسْنَدِ: 3/21) وَالطَّبْرَانِيُّ، فِي (الدُّعَاءِ: 1/90) وَغَيْرُهُمْ. وَقَدْ حَسَّنَهُ جَمْعٌ مِنَ الْحَفَاطِ مِنْهُمْ الْحَافِظُ الدِّمِيَّاطِيُّ، فِي (الْمُتَجَرِّ الرَّابِعِ: ص 471) وَالْحَافِظُ أَبُو الْحَسَنِ الْمُقَدِّسِيُّ شَيْخُ الْحَافِظِ الْمُنْذِرِيِّ كَمَا فِي (التَّرْغِيبِ وَالتَّرْهِيْبِ: ص 90) وَالْحَافِظُ الْعِرَاقِيُّ، فِي (تَخْرِيجِ أَحَادِيثِ الْإِحْيَاءِ 1/291) وَالْحَافِظُ ابْنُ حَجْرٍ هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ عَنْ يَزِيدَ بْنِ هَارُونَ عَنْ فَضِيلِ بْنِ مَرْزُوقٍ. (نَتَائِجُ الْأَفْكَارِ فِي تَخْرِيجِ أَحَادِيثِ الْأَذْكَارِ 1/268) وَقَالَ الْحَافِظُ الْبُوصَيْرِيُّ، فِي مِصْبَاحِ الرُّجَاةِ: (1/98): لَكِنْ رَوَاهُ الْحَافِظُ ابْنُ خُرَيْمَةَ فِي صَحِيحِهِ مِنْ طَرِيقِ فَضِيلِ بْنِ مَرْزُوقٍ، فَهُوَ صَحِيحٌ عِنْدَهُ.

അബൂസഹൂദ് അൽഖുദ്രിയ്ക്(റ) മഹാനായ തിരുനബി (സ്വ)യിൽ നിന്ന് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുന്നു: 'ഒരാൾ തന്റെ വീട്ടിൽ നിന്നും നിസ്കാരത്തിനായി പള്ളിയിലേക്ക് പുറപ്പെടുകയും ആ സമയത്ത് അവൻ പറയുകയും ചെയ്തു, “അല്ലാഹുവേ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നവരുടെ ഹബ്ബ് കൊണ്ടും പള്ളിയിലേക്ക് നടന്ന് പോകുന്നവരുടെ ഹബ്ബ്കൊണ്ടും ഞാൻനിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു, നിശ്ചയം ഞാൻപുറപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് അഹങ്കാ

രിയായിട്ടോ ലോകമാന്യമുള്ളവനായിട്ടോ ജനങ്ങൾ എന്നെ കുറിച്ച് നല്ലവനാണെന്ന് പറയാൻ വേണ്ടിയോ അല്ല, മറിച്ച് ഞാൻ നാഥനാകുന്ന നിന്റെ കോപത്തെ ഭയപ്പെട്ടതുകൊണ്ടും നിന്റെ പ്രീതി ആഗ്രഹിച്ചുമാണ് പുറപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ നരകത്തെ തൊട്ട് കാവലും എന്റെ പാപങ്ങൾ പൊറുത്ത് തരലിനേയും നിന്നോട് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. നീ അല്ലാതെ പൊറുത്ത് തരുന്നവനില്ലല്ലോ റബ്ബേ..” എന്ന് ദുആ ചെയ്താൽ അല്ലാഹു ആ വ്യക്തിയിലേക്ക് മുന്നിടുകയും എഴുപതിനായിരം മലക്കുകൾ ആ വ്യക്തിക്ക് വേണ്ടി പൊറുക്കലിനെ തേടുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്”.

ഈ ഹദീസ് ഇമാം ഇബ്നുമാജ(റ) (സുനൻ:1/256)ലും ഇമാം അഹ്മദ്(റ) തന്റെ(അൽമുസ്നദ്:3/21)ലും ഇമാം ത്വബറാനീ(റ) തന്റെ(കിത്താബുദ്ദുആഅ്:1/90)ലും മറ്റു മുഹദിസുകളും റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തതായി കാണാം. ഈ ഹദീസ് സ്വീകാര്യ യോഗ്യമാണെന്ന് നിരവധി മുഹദിസുകൾ പഠിപ്പിക്കുന്നതായി കാണാം. ഹാഫിദ് അദ്ധിംയാതീ(റ)തന്റെ (അൽ മത്ത്ജർ അൽ റാബിഹ്:പേജ്/471)ലും. ഹാഫിദ് അൽമുൻദിരീ(റ) തന്റെ ശൈഖിൽ നിന്ന് തന്റെ (അത്തർഗീബു വത്തർഹീ ബ്:പേജ്/90)ലും ഹാഫിദ് ഇറാഖീ(റ) തന്റെ(തഖ്രീജു അഹാദീസിൽ ഇഹ്യാഇ:1/291)ലും, ഹാഫിദ് ഇബ്നുഹജരിൽ അസ്ഖലാനീ(റ) തന്റെ(നത്താഇജുൽ അഹ്ക്കാർ: 1/268)ലും, ഹാഫിദ് അൽബുസ്വീരീ(റ) തന്റെ (മിസ്വബാഹു സുജാജ: 1/98)ലും മറ്റും ഇത് സ്വീകാര്യമായ പരമ്പരയിലൂടെ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ട ഹദീസാണെന്ന് പഠിപ്പിക്കുന്നതായും കാണാവുന്നതാണ്. ഈ ഹദീസിൽ പറഞ്ഞ ‘ഹബ്ബ്’കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത് മഹത്വവും സ്ഥാനവുമാണെന്ന് ഇമാമുകൾ പറഞ്ഞത് മുസ് നാം ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്, അല്ലാഹുവിന് വല്ല ബാധ്യതയും ഉണ്ടെന്ന അർത്ഥത്തിലല്ല എന്ന് നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാം.

ഇനി ലോകത്തിന്റെ നേതാവായ മഹാനായ നബി(സ) തന്നെ ഹബ്ബ്കൊണ്ട് ഇടത്തേട്ട് നടത്തിയത് ഇങ്ങനെ വായിക്കാം

أَخْرَجَ الطَّبْرَانِيُّ فِي الْكَبِيرِ وَالْأَوْسَطِ وَرِجَالُ إِسْنَادِهِ ثِقَاتٌ... عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَمَّا تُوَفِّيَتْ فَاطِمَةُ بِنْتُ أَسَدٍ أُمِّ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دَخَلَ عَلَيْهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَجَلَسَ عِنْدَ رَأْسِهَا فَقَالَ: رَحِمَكَ اللَّهُ يَا أُمِّي كُنْتُ أُمِّي بَعْدَ أُمِّي أَنَّهُ لَمَّا حُفِرَ قَبْرُهَا وَبَلَغُوا اللَّحْدَ حَفَرَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِيَدِهِ وَأَخْرَجَ تُرَابَهُ بِيَدِهِ، فَلَمَّا فَرَغَ دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَاضْطَجَعَ فِيهِ ثُمَّ قَالَ: اللَّهُ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ، أَلْهِمِ اغْفِرْ لِأُمِّي فَاطِمَةَ بِنْتُ أَسَدٍ وَلَقِّنْ حُجَّتَهَا، وَوَسِّعْ عَلَيْهَا مَدْخَلَهَا بِحَقِّ نَبِيِّكَ وَالْأَنْبِيَاءِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِي فَإِنَّكَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ.

(الْمُعْجَمُ الْكَبِيرُ: 351/24) وَفِي (الْأَوْسَطِ: 67/1) وَرَوَاهُ أَبُو نُعَيْمٍ، فِي (حِلْيَةِ الْأَوْلِيَاءِ: 121/3) وَالْهَيْثَمِيُّ، فِي (مَجْمَعِ الزَّوَائِدِ: 257/9) وَالشَّامِيُّ، فِي (سُبُلِ الْهُدَى وَالرَّشَادِ: 246-245/12) وَالسُّمُّوْدِيُّ، فِي (وَفَاءِ الْوَفَاءِ: 899/3) وَ(1373/4) وَ(خُلَاصَةُ الْوَفَاءِ: 128/1) وَقَالَ وَسَنَدُهُ جَيِّدٌ، وَالْهَيْثَمِيُّ، فِي (الْجَوْهَرِ الْمُنَظَّمِ: ص/150) وَقَالَ: رَوَاهُ الطَّبْرَانِيُّ بِسَنَدٍ جَيِّدٍ، وَ(تُحْفَةُ الزُّوَارِ: ص/56) وَالْهِنْدِيُّ، فِي (كَنَزِ الْعُمَالِ: 147/12)، وَالشُّوْكَانِيُّ، فِي (دَرِّ السَّحَابَةِ فِي مَنَاقِبِ الْقَرَابَةِ وَالصَّحَابَةِ: ص/539) وَقَالَ: أَخْرَجَ الطَّبْرَانِيُّ فِي الْكَبِيرِ، وَالْأَوْسَطِ وَرِجَالُ إِسْنَادِهِ ثِقَاتٌ.

ഇമാം തബറാനി(റ) സ്വഹാബിയും തിരുനബി(സ)ക്ക് പത്ത് വർഷം സേവനം ചെയ്യുകയും ചെയ്ത മഹാനായ അനസ്(റ)വിൽ നിന്ന് ഉദ്ധരിച്ചു കൊണ്ട് പറയുന്നു: 'സയ്യിദുനാ അലീ(റ)വിന്റെ മാതാവ് മഹതിയായ ഫാത്മിമ ബിൻത്ത് അസദ്(റ) വഹ്ദത്തായ സമയത്ത് മഹാനായ നബി(സ) അവരുടെ ജനാസയുടെ അരികിലേക്ക് കടന്നു വന്ന് അവരുടെ തലയുടെ ഭാഗത്ത് ഇരിക്കുകയും അങ്ങേക്ക് അല്ലാഹു അനുഗ്രഹം ചെയ്തിയട്ടേ, എന്റെ ഉമ്മാ നിങ്ങൾ എന്റെ ഉമ്മക്ക് ശേഷമുള്ള എന്റെ ഉമ്മയാണ്..... എന്ന് തുടങ്ങി മഹതിയെ

കുറിച്ച് അനുസ്മരിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ മഹതിയുടെ ജനാസ കുളിപ്പിക്കലും മറ്റും നബി(സ്വ)യുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നടന്നു. തുടർന്ന് മഹതിക്ക് വേണ്ടി ഖബ്റു കുഴിക്കുകയും കീഴ്ഖബ്റു എത്തിയപ്പോൾ നബി(സ്വ) തന്നെ തന്റെ സ്വന്തം കൈ കൊണ്ട് ഖബ്റു കിളിക്കുകയും അതിലുള്ള മണ്ണ് തന്റെ പവിത്രമാക്കപ്പെട്ട കൈകളെ കൊണ്ട് എടുത്തുമാറ്റുകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ ഖബ്റു കുഴിക്കൽ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മഹാ നായ നബി(സ്വ) ആ ഖബ്റിൽ ഇറങ്ങി കിടക്കുകയും ശേഷം പറയുകയും ചെയ്തു: ജീവിപ്പിക്കുന്നവനും മരിപ്പിക്കുന്നവനും അല്ലാഹുവാണ്. അല്ലാഹു മരണമില്ലാതെ എന്നെന്നും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവനാണ് അല്ലാഹുവേ നിന്റെ നബിയാകുന്ന എന്റെ ഹബ്ബ് കൊണ്ടും എന്റെ മുൻ കഴിഞ്ഞുപോയ അമ്പിയാക്കളുടെ ഹബ്ബ് കൊണ്ടും എന്റെ ഉമ്മ ഫാതിമാ ബിൻത്ത് അസദ്(റ)യുടെ ഖബ്റു നീ വിശാലമാക്കുകയും അവരുടെ പാപങ്ങൾ നീ പൊറുത്ത് കൊടുക്കുകയും ചെയ്യേണമേ, നീ അനുഗ്രഹം ചെയ്യുന്നവരിൽ ഏറ്റവും അനുഗ്രഹം ചെയ്യുന്ന നാഥനല്ലേ” എന്ന് ദുആ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

ഈ ഹദീസ് ഇമാം ത്വബറാനീ(റ) തന്റെ (അൽമുഅ്ജമുൽകബീർ:24/351)ലും, തന്റെ (അൽമുഅ്ജമുൽ ഔസ്വത്: 1/67)ലും ഹാഫിദ് അബൂനഈം(റ) തന്റെ(ഹിൽയത്തുൽ ഔലിയാഅ്:3/121)ലും, ഹാഫിളുൽ ഹൈസമീ(റ) തന്റെ (മജ്മഉസ്സവാഇ ദ്:9/257)ലും, ഇമാം സ്വാലിഹീ അശ്ശാമീ(റ) തന്റെ (സുബുലുൽഹുദാ വർറശാദ്:12/245)ലും, ഹാഫിളുസ്സുംഹുദീ(റ) തന്റെ(വഫാഉൽവഫാ:3/899)(4/1373)ലും ഇമാം സുംഹുദീ(റ) തന്നെ തന്റെ(ഖുലാസ്വത്തുൽവഫാ:1/128)ൽ ഉദ്ധരിക്കുകയും പരമ്പര ഏറ്റവും നല്ല പരമ്പരയാണെന്ന് പറയുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇമാം ഇബ്നുഹജർ അൽ ഹൈത്തമീ(റ) ഇമാം ത്വബറാനീ(റ) ഇത് ഏറ്റവും നല്ല പരമ്പരയോ

ടെ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന് തന്റെ(അൽ ജൗഹറുൽ മുന
ഉളം:പേജ്/150)ലും തന്റെ തന്നെ (തുഹ്ഫത്തു സുവ്വാർ പേജ്
:56)ലും ഇമാം അൽമുത്തഖിയ്യൂൽ ഹിന്ദീ(റ) തന്റെ(കൻസുൽ
ഉമ്മാൽ:12/147)ലും റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തു പറയുന്നതായി കാ
ണാം.

ഈ ഹദീസ് സ്വീകാര്യ യോഗ്യമായ പരമ്പരയിലൂടെയാണ്
ഇമാം ത്വബറാനീ(റ) റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്ന് പുത്തൻവാ
ദികൾ അവരുടെ പൂർവ്വനേതാക്കളിൽ നാലാമനായി പരിചയ
പ്പെടുത്തിയ ശൗക്കാനി തന്റെ (ദർ,റുസ്സഹാബ ഫീ മനാഖി
ബിൽ ഖറാബത്തി വസ്സഹാബ: പേജ്/539)ലും പരിപിക്കു
ന്നതായി കാണാവുന്നതാണ്. ഇങ്ങനെ ധാരാളം ഹദീസിന്റെ
ഇമാമുകൾ ഇത് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തു ലോകത്തെ പരിപിച്ചി
ട്ടുണ്ട്. ഈ സംഭവത്തിൽ മഹാനായ നബി(സ്വ) തന്നെ തന്റെ
ഹബ്ബ് (മഹത്വം) കൊണ്ടും മറ്റു അന്വിയാക്കളുടെ ഹബ്ബ്
കൊണ്ടും അല്ലാഹുവിലേക്ക് തവസ്സൂൽ (ഇടത്തേട്ടം) നടത്തു
കയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇങ്ങനെയുള്ള മഹാനായ നബി(സ്വ)
യിൽ നിന്നും സ്ഥിരപ്പെട്ട ഒരു കർമ്മത്തിനെതിരിൽ മഹാനായ
ഇമാമുൽഅഅ്ദും അബൂഹനീഫ(റ) സംസാരിച്ചുവെന്ന് ധരി
ക്കാനും പറയാനും ബുദ്ധി മരവിക്കാത്ത ഒരു മുസ്ലിമിനും
സാധിക്കുകയില്ല എന്നതാണ് വാസ്തവം. സത്യം ഇതായി
രിക്കെ ഇമാം അബൂ ഹനീഫ (റ) വിന്റെ ഒരു വാചകം മഹാൻ
ഉദ്ധേശിക്കാത്ത അർത്ഥവും വ്യാഖ്യാനവും നൽകി ജനങ്ങളെ
കബളിപ്പിക്കുന്ന പുത്തൻവാദികൾ സമുദായത്തെ വഞ്ചിക്കുക
യും ഇമാമുകളെ അപകീർത്തിപ്പെടുത്തുകയുമാണ് ചെയ്യുന്ന
തെന്ന് നാം ഓരോരുത്തരും തിരിച്ചറിയണം.

അതോടൊപ്പം പുത്തൻവാദികൾ പറയാത്ത ഒരു
ഭാഗവുംകൂടി ഹബ്ബ് കൊണ്ട് ചോദിക്കൽ കരാഹത്താണെന്ന്
ഇമാം അബൂഹനീഫ(റ) പറഞ്ഞ വരികളുടെ കൂടെയുണ്ട് ആ

ഭാഗം മുജാഹിദ്-ജമാഅത്ത ഇസ്ലാമി പോലുള്ള പുത്തൻ ചിന്താഗതിക്കാരുടെ നെഞ്ചത്ത് തറക്കുന്ന അസ്രമാണ്, അതു കൂടി നമുക്ക് ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം. ഇമാം അബൂഹനീഫ(റ) പറയുന്നു:

وَكَذَا يُكْرَهُ أَنْ يَقُولَ فِي دُعَائِهِ: أَسْأَلُكَ بِمَعْقَدِ (وَفِي رِوَايَةٍ: بِمَقْعَدِ) الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ. وَرُوِيَ عَنْ أَبِي يُوسُفَ أَنَّهُ لَا بَأْسَ بِذَلِكَ؛ لِيُزَوِّدَ الْحَدِيثَ، وَهُوَ مَا رُوِيَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ فِي دُعَائِهِ: أَللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَعْقَدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ، -الخ. وَجْهٌ ظَاهِرُ الرِّوَايَةِ أَنَّ ظَاهِرَ هَذَا اللَّفْظِ يُوهِمُ التَّشْبِيهَ، لِأَنَّ الْعَرْشَ خَلْقٌ مِنْ خَلْقِ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى فَاسْتَحَالَ أَنْ يَكُونَ عِزُّ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى مَعْقُودًا بِهِ، وَظَاهِرُ الْخَبَرِ الَّذِي هُوَ فِي حَدِّ الْأَحَادِ إِذَا كَانَ مُوهِمًا لِلتَّشْبِيهِ، فَالْكَفُّ عَنِ الْعَمَلِ بِهِ أَسْلَمٌ. (بَدَائِعُ الصَّنَائِعِ فِي تَرْتِيبِ الشَّرَائِعِ: 504/6) لِلْكَاسَانِيِّ-587هـ

മഹാൻ പറയുന്നു: 'ഒരാൾ തന്റെ പ്രാർത്ഥനയിൽ (أَسْأَلُكَ) എന്ന് പറയലും കറാഹത്താക്കപ്പെടും, ഈ പ്രാർത്ഥന ഹദീസിൽ വന്ന ദുആ ആയതുകൊണ്ട് കുഴപ്പമില്ലെന്ന് ഇമാം അബൂഹനീഫ(റ) വിന്റെ സഹപാഠിയും ശിഷ്യനുമായ ഇമാം അബൂയൂസൂഫ്(റ) പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും ഇമാം അബൂഹനീഫ(റ) അതിനെ വിരോധിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. അതിന്റെ കാരണം മറ്റൊന്നുമല്ല. ആ പ്രയോഗത്തിന്റെ ബാഹ്യതലങ്ങൾ ഒരു സാദൃശ്യപ്പെടുത്തലിനെ തോന്നിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. അതായത് നിശ്ചയം അർശ് അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടിയാണ്. ആ സൃഷ്ടിയിലേക്ക് അല്ലാഹു ആവശ്യമാകുകയെന്നതും അല്ലാഹുവിന്റെ സ്ഥാനം അർശുമായി ബന്ധിപ്പിക്കപ്പെടുകയെന്നതും മറ്റൊരു റിപ്പോർട്ടിൽ വന്നതനുസരിച്ച് അർശ് അല്ലാഹുവിന്റെ ഇരിപ്പിടമാകുകയെന്നതും ഉണ്ടാവാൻ പാടില്ലാത്ത കാര്യമാണ്. ആയതിനാൽ തന്നെ അതുകൊണ്ട് അമൽ ചെയ്യാതിരിക്കലാണ് ഏറ്റവും രക്ഷ ലഭിക്കുന്ന വഴി. ഇക്കാര്യം ഇമാം കാസാനീ(റ) തന്നെ

തന്റെ(ബദാഇഉസ്സുനാഇഅ്:(6/504)ൽ വ്യക്തമാക്കിയതായി കാണാം.

ഇമാം അബൂഹനീഫ(റ) ഈ പ്രാർത്ഥന ഹദീസിൽ വന്നതായിട്ടുപോലും ആ പ്രാർത്ഥനയുടെ ബാഹ്യാർത്ഥം നോക്കി ജനങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന് ഇരിപ്പിടമുണ്ടെന്നും. അല്ലാഹുവിന് സൃഷ്ടികളിലേക്ക് ആവശ്യമുണ്ടെന്നും തെറ്റുദ്ധരിക്കുമെന്ന് മനസ്സിലാക്കി അങ്ങിനെ പ്രാർത്ഥനയിൽ കൊണ്ടുവരൽ കരാഹത്താണെന്ന് പഠിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. എന്നല്ല, മഹാനായ ഇമാം അബൂഹനീഫ(റ) തന്റെ വസ്വിയ്യത്തിൽ മൂന്നാമതായി പറയുന്നത്: 'വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ (إِسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ) എന്ന് പറഞ്ഞതിനെ നാം സമ്മതിക്കുന്നു. പക്ഷെ അല്ലാഹു അർശിൽ ഇരിക്കുകയാണെന്നോ അർശിലേക്ക് അല്ലാഹുവിന് ആവശ്യമുണ്ടെന്നോ അതിനർത്ഥമില്ല. അർശിനെ കാക്കുന്നവനും അർശല്ലാത്തതിനെ കാക്കുന്നവനും അല്ലാഹുവാണ്. അല്ലാഹുവിന് അതുകളിലേക്കൊന്നും ഒരാവശ്യവുമില്ല. അങ്ങിനെ അല്ലാഹുവിന് ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിന് ഈ ലോകത്തെ പടക്കുവാനോ നിയന്ത്രിക്കുവാനോ സൃഷ്ടികളെ പോലെതന്നെ സാധിക്കുമായിരുന്നില്ല, അല്ലാഹുവിന് അർശിൽ ഇരിക്കൽ ആവശ്യമായിരുന്നുവെങ്കിൽ അർശ് പടക്കുന്നതിന് മുമ്പ് അല്ലാഹു എവിടെയായിരുന്നുവെന്ന ചോദ്യം ഉടലെടുക്കുകയും ചെയ്യും. അവകളെ തൊട്ടൊക്കെ അല്ലാഹു എത്രയോ മേലെയും ഉന്നതനാകുന്നു'. ഇക്കാര്യം ഹിജ്റ: 786.ൽ വഹാത്തായ ഹനഫീമദ്ഹബിലെ പ്രമുഖ ഇമാമുകളിൽപെട്ട ഇമാം അക്ബലുദ്ദീൻ മുഹമ്മദ് അൽ ബാബ റത്തീ(റ) തന്റെ(ശറഹു വസ്വിയ്യത്തിൽ ഇമാം അബൂഹനീഫ:പേജ്/78)ൽ പഠിപ്പിക്കുന്നതായി കാണാം. ഇമാം അബൂഹനീഫ(റ) അല്ലാഹുവിന് സ്ഥലത്തിലേക്ക് ആവശ്യമുണ്ടെന്ന് പറയുന്നതിനെ ശക്തമായി വിമർശിക്കുകയും നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരായി

രുന്നൂ. എന്നതിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ തെളിവാണ്. മഹാനിൽ നിന്നും ഇമാമുകൾ ഉദ്ധരിക്കുന്ന വരികൾ മഹാൻ പറഞ്ഞതായി ഇമാമുകൾ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു: 'അല്ലാഹു ആകാശത്താണോ ഭൂമിയിലാണോ എന്ന് എനിക്കറിയില്ല' എന്ന് ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ അവൻ കാഫിറാണെന്നാണ് ഇമാം അബൂഹനീഫ(റ) പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. കാരണം ആ വാക്ക് അല്ലാഹുവിന് സ്ഥലത്തിലേക്ക് ആവശ്യമുണ്ടെന്ന് തോന്നിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെന്നാണ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. ഈ നിലക്ക് അഹ്ലുസ്സുന്നയുടെ ആദർശം തീവ്രമായി പഠിപ്പിച്ച മാഹാനാണ് ഇമാമുൽഅഅ്ദം അബൂഹനീഫ(റ)യെന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കണം. എന്നാൽ നമ്മുടെ കേരളത്തിലെ പുത്തനാശയക്കാർ അല്ലാഹു അർശിൽ ഉപവിഷ്ടനാണെന്നും അല്ലാഹു ആകാശത്താണെന്നും അല്ലാഹു എല്ലാ രാത്രിയിലും ഒന്നാം ആകാശത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങി വരുമെന്നുമൊക്കെയുള്ള മുജസ്സിമത്തിന്റെ പിഴച്ച വാദം വെച്ചുപുലർത്തുന്നവരാണ്. ആ വാദത്തിനുള്ള ശക്തമായ ഖണ്ഡനമാണ് ഇമാം അബൂ ഹനീഫ(റ)യുടെ വാചകത്തിലുള്ളത്. അല്ലാഹു മഹാന്റെ ഹബ് ജാഹ് ബറക്ത് കൊണ്ട് നമ്മുടെ ഈമാൻ രക്ഷപ്പെടുത്തുമാറാവട്ടെ-ആമീൻ.